

MarZ

#silnouzenou

- 01 4:40 **ALE MOJE SRDCE**
- 02 3:44 **JEN TAK**
- 03 5:28 **KOUZELNÍK**
- 04 3:52 **ABSTINENČNÍ**
- 05 4:04 **FIALOVÝ KVĚT**
- 06 4:37 **VELRYBY**
- 07 4:20 **DIVNÝ VĚCI**
- 08 6:15 **JAKO TY**
- 09 4:39 **MAJÁK**

MARKÉTA ZDEŇKOVÁ – zpěv, akustická kytara, ukulele
ŠTĚPÁN JANOUŠEK – trombón, vokály, syntezátor
DALIBOR HRUBEŠ – elektrické kytary, lap steel kytara
MILOŠ KLÁPŠTĚ – baskytara, syntezátory, vokály
VÍTĚZSLAV PATOČKA – bicí

HUDBA A TEXTY – Markéta Zdeňková
ARANŽMÁ – Štěpán Janoušek a kapela MarZ
NAHRÁNO ve studiu SONO Records v roce 2023
MIX A MASTERING – Adam Karlík
FOTO – Dorota Holubová
GRAFIKA – Zuzana Malá

www.marzband.cz

© MarZ RecordZ 2024

Vyrobeno v Ragtime Records Ostrava

Nahodí úsměv na instagram
už je zas #silnouzenou
Možná to ani mámě nepřiznám
jak tvrdou platím měnou

Ale moje srdce...

A CO TVOJE SRDCE?

ALE MOJE SRDCE

Otvírá dveře a už to ví
co ji doma čeká
že štěstí je vždycky jen chvilkový
už ho nese, nese pryč ta řeka

Tentokrát je jí už třicet let
a ví, že umí žít dál
Spoustu žen jí může závidět
a co cítí, to by nikdo nepoznal

Ale moje srdce, ale moje srdce...

Pět minut tentokrát postačí
podívat se na dno skříně
Příliš dlouho ale neklečí
jen si tam schová další střípek

Ale moje srdce...

Nahodí úsměv na instagram
už je zas #silnouzenou
Možná to ani mámě nepřiznám
jak tvrdou platím měnou

Ale moje srdce...

A co tvoje srdce?

JEN TAK

Jen tak se na lidi dívat
neřešit, co budou chtít
S někým se na mraze líbat
a pak jít

Ňák už jsem přestala doufat
že všechno bude, jak má
A od té doby si troufám
být jen svá

Jen tak si ulicí tančit
jen tak si ve větru hrát
jen tak ti všechno odpustit
jít dál a zpátky nekoukat

Ulice v noci jsou spící
tak možná nezastavím
a třeba hodim si mincí
co já vím

Jen tak se vydám až k moři
nad ránem budu už tam
že my dva budem si věřit
už nečekám

Jen tak si ulicí tančit
jen tak si ve větru hrát
jen tak si všechno odpustit
jít dál a zpátky nekoukat

KOUZELNÍK

Uprostřed noci v kočáře života
proti nám celý vesmír letí
Pod prvním sněhem silnice prosvítá
jak blízkost smrti

Zimní město uprostřed hor
klidných i hrozivých jak bůh Thór
Zimní město, město spící
Přes všechno bolestné, jak jen říci
Jak jen říct, že je mi příjemně?

Kouzelníku, tvý kouzlo
mi do srdce proklouzlo
trosečníku na ostrově
uprostřed kuchyně
Kouzelníku, chci letět s tebou
tak neříkej, že ty ne...

Uprostřed noci v pokoji na skříní
tajemná maska do tmy září
A vzduch se naplnil zvukem jiskření
co jedním pohybem dá se zmařit

V zimním městě nastala obleva
na stromě za domem vyrazil pupen
Pak ale přimrzlo a to, čím oplýval
ted' trne sluncem nedotknuté

Kouzelníku, tvý kouzlo
mi do srdce proklouzlo
trosečníku na ostrově
uprostřed kuchyně
Kouzelníku, chci letět s tebou
tak neříkej, že ty ne
No tak neříkej, že hned spadneme

ABSTINENČNÍ

Mý tóny tečou z ran
takhle já to prostě mám
a slova se začnou sypat na zem
až když tam ležim já
se zlomeným vazem

Tvý soudy, to už mě nezajímá
ty neurčuješ, kdo jsem já
a možná mě ani neznáš
jsou to tvý strachy
co se derou ze dna

Jenže uplyne pár dní
a já už mám příznaky abstinenci
přes tvý toxický slova
chci tě znova

Jenže uplyne pár dní
a mně v hlavě dokola jen tvůj hlas zní
přes tvý toxický slova chci tě znova
Jsi moje droga

Na dně mý duše leží had
začal jsi ho zajímat
ted' plazí se krajinou
a hledá tvý nohy pod peřinou

Že ty se cítíš šíleně
a nespíš, nevyčítej mně
říkej si, co chceš, mně to nepřišiješ
mně né, mně né

Jenže uplyne pár dní...

FIALOVÝ KVĚT

Tvůj byt je zrcadlově obrácen
dnes v noci zdál se mi o tom sen
Pryč jít už dávno měla jsem
abych se vyhnula další z našich scén

Vše zdá se tu být ztuhlé už od léta
když najednou
mně v rukou kvítek rozkvétá
a já už nejsem na kousky rozbitá
po temný zimě
přijde poslední cigareta

Najednou mně v rukou rozevřou
květy svou náruč fialovou
a stonky vyrazí z podzemí
kde byly tak dlouho schovaný

Mám jít, vždyť ty jsi dávno nachystán
já se tu chvilinku pokochám
Ty klidně zůstaň si přede dveřmi sám
„Jsi tak krásná, květinko,“ zašeptám

Najednou mně v rukou rozevřou
květy svou náruč fialovou
a stonky vyrazí z podzemí
kde byly tak dlouho schovaný
Najednou mně v rukou rozkvetou
dají mi zprávu tajuplnou
A lístky zelený vyraší
vždyť byly tak dlouho uvězněný

VELRYBY

Objevit, jak věci skutečně jsou
už nechtít proti proudu
Zbourat konstrukce, co nic nenesou
dojít do pevnýho bodu

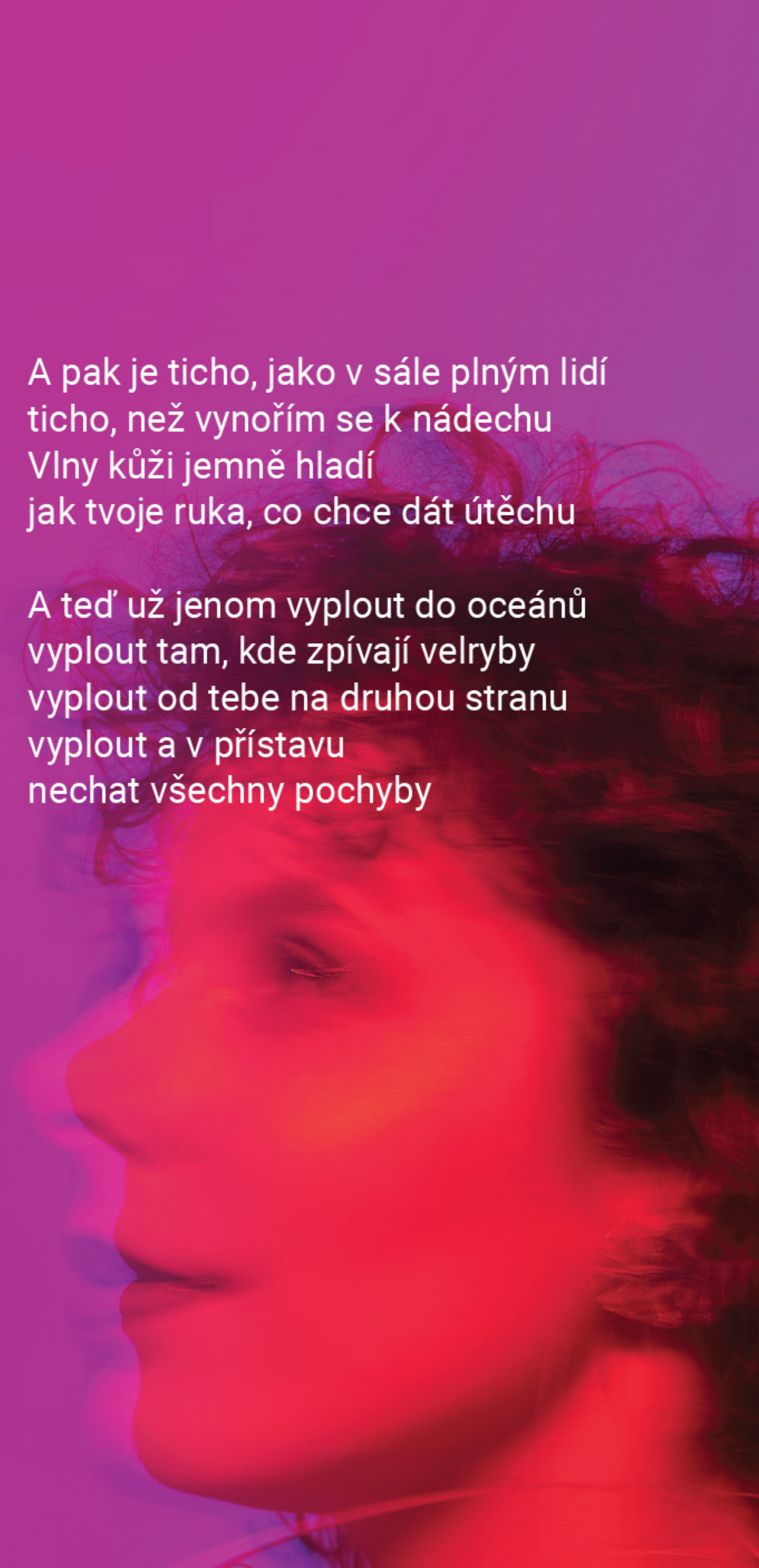
Nedržet v sobě, co má být vyřčené
a vymazat z hlavy, co je jen přání mé
že až se vrátíš, si spolu začneme
anebo spíš, že spolu skončíme

Vyplout do oceánů
vyplout tam, kde zpívají velryby
vyplout od tebe na druhou stranu
vyplout a nečekat, co kdyby

Možná že žijem jenom v černý díře
čas a prostor váhu nemá
Přesto dnes u řeky je k nevíře
jak houslista pomalu smyčec tahá

A pak je ticho, jako v sále plným lidí
ticho, než vynořím se k nádechu
Vlny kůži jemně hladí
jak tvoje ruka, co chce dát útěchu

A teď už jenom vyplout do oceánů
vyplout tam, kde zpívají velryby
vyplout od tebe na druhou stranu
vyplout a v přístavu
nechat všechny pochyby

DIVNÝ VĚCI

Když jsem s tebou
dělám divný věci
takový věci
který nechci
Mlátím dveřma
a telefony pokládám
Prostupuje mnou
blbá nálada

Nemůžu říct, že nejsem to já
protože jsem to já
i když divně zkroucená
Vytahuješ ze mě moje černý stránky
z tajný schránky
a já jsem z toho zmatená

Když jsem s tebou
dělám divný věci
takový věci
který dělat nechci

Když na tebe čekám
tak se vždycky bojím
že místo obejmutí
ocitnem se v boji

Sám dobře víš, jak moc jsem tě chtěla
jenže vedle tebe divný věci dělám
Bylo pro mě důležitý, jakej jsi ty
jenže jsem zapoměla na svoje pocity

Když jsem s tebou
dělám divný věci
takový věci
já už dělat nechci
Mlátím dveřma
a telefony pokládám
Prostupuje mnou
blbá nálada

Nemůžu říct, že nejsem to já...

JAKO TY

Toho rána tři sourozenci otevřeli láhev šampusu
mami, dej si s náma a směj se, než dáme ti poslední pusu
za tejdén budem vzpomínat na tebe
s přáteli na smutečním obědě

Všechno je podkresleno tím, že do stejný stanice
Podkresleno tím, že do stejný stanice jako ty jako ty mířím
Podkresleno tím, ať už v cokoli věříme
tak do stejný stanice míříme

Sedíme na peróně jako už mockrát, ale teď
mluvíš a narážíš na mou zed'
Můj vlak právě přijel a ten tvůj odjíždí
Dívám se na řeku a svůj vztek přehlížím

Všechno je prosvětleno tím...

Jsem doma a brečím kočce do kožichu
nechávám to k sobě dojít ve svym tichu
Na Moravě tornádo a kočka mi hračku nosí
říkám jí: „Nauč mě být jako ty, prosím“

Všechno je podkresleno/ prosvětleno...

MAJÁK

Žijeme spolu na malém majáku
majáku na konci světa
Když slunce vykoukne zpod mraků
racek nás pozdravit přilétá

Žijeme spolu na malém majáku
majáku na konci dní
společně sledujem hejna keporkaků
já vím, že jsi můj poslední

Kdo by to byl řekl, kdo by to byl řekl
když jsme mluvili hluboko v lesích
kdo by to byl řekl, kdo by to byl řekl
o domě u vody
kdo by to byl řekl, kdo by to byl řekl
na vltavských březích
kdo by to byl řekl, kdo by to byl řekl
že budeme teď tady?

Záříme paprsky bezpečí
signály, že vlny tady končí
Voláme delfíny jménem
smějí se v moři zpěněném

Záříme paprsky do noci
zbloudilým lodím ku pomoci
velryby chodí k nám snídat
jak snadné je všechno ti dát

Kdo by to byl řekl, kdo by to byl řekl
když jsme mluvili hluboko v lesích
kdo by to byl řekl, kdo by to byl řekl
když hořelo kamení
kdo by to byl řekl, kdo by to byl řekl
na vltavských březích
kdo by to byl řekl, kdo by to byl řekl
když zdálo se, že naděje není?

Záříme paprsky bezpečí
signály, že vlny tady končí
Voláme delfíny jménem
smějí se v moři zpěněném
Záříme paprsky do noci
v našich vodách nejsou žraloci
velryby chodí k nám snídat
jak snadné je všechno ti dát

Toto album bylo vydáno díky laskavé podpoře mnohých z vás. Moc si jí vážíme! Děkujeme všem, kteří nám finančně přispěli v crowdfundingové kampani anebo jinými cestami. Zvláště pak Markétině rodině - mámě, Dušanovi, tátovi a milovanému Stařečkovi, který na toto album přispěl svým posledním dárkem k narozeninám, a bratrátku Adamu Trčkoví. Dále Pavlu Srbovi, Janě Aschenbrennerové, Lence a Zbyškovi Fialkovým, Mileně Hrdinkové, Karlu Rodovi, paní Nataše Boháčkové, Stefanu Lutterovi, Monice Elfmarkové, Aleši Plškovi, Tomáši Horákovi, Marku Mahutovi a Honzíkovi Středovi. Děkujeme také serveru Donio.cz za vstřícnou spolupráci. Děkujeme společnosti OSA - Ochranný svaz autorský, že je naším již dlouholetým partnerem a podpořila také toto album, stejně jako ta předchozí. Děkujeme Adamu Karlíkovi a studiu SONO Records, Dorotce Holubové za nádherné cover fotky, Míše Kyselové a Blance Růžičkové za styling a Zuzce Malé za grafiku. Děkujeme Zuzce Bönish za foto ze studia, Kátě Vídeňské za catering a Jirkovi Růžičkovi za pomoc s propagací. Markéta děkuje panu Robertu Křížovi a kamarádkám Kláře Pálkové a Kice Kandrikové za neustálou podporu.

She dons an Instagram smile,
a #strongwoman once more,
perhaps I won't even tell my mom
the true cost of this facade.

But my heart...

WHAT ABOUT YOUR HEART?

English lyrics

